

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Carmina saecularia quibus Augustanae confessionis anno
MDXXX in comitiis imperii universalibus exhibitae
memoria in Academia Francofurtana ... anno MDCCIII
celebrata fuit**

Francofurti ad Viadrum, [1730]

Carmina saecularia in jubilaem Augustanae confessionis

[urn:nbn:de:bsz:31-67517](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67517)

CARMEN SÆCULARE
IN
JUBILÆUM AUGUSTANÆ
CONFESSIONIS

Secundum,
nomine Studiofæ Juventutis Academicæ
in
Alma Francofurtensi ad
Viadrum

cantatum,
M D C C X X X . d . X X V I . Jun.

Obstupet attonitus, memori qui mente revolvit,
Consilii quam mira Dei sapientia nullis
Cognita limitibus, nulla penetrabilis arte,
Angelicum superans, nedum mortalia! captum
Se fiterit: dum parva salus, dum missus ab alto
Aequævi patris folio *Rex Maximus* ultro
Virgineam nostra caussa descendit in alvum,
Quem mundus non ipse capit. Sic conditor orbis
Humani generis pars exstitit, atque Redemptor,
Orci dum repulit vires, & spicula fregit
Morte sua, vitæ Princeps, mortemque fugavit.
Errorum tenebras radianti lumine verbi
Suppresit, verum *Triados* de Nomine cultum
Instituit, populum multis e gentibus unum
Facturus, mandata tulit de femine puri

Dogma.

E
Dogmatis, asfidua præconum voce ferendo,
Et grege pascendo, vero Pastore sub ipfo.
Qui licet aetherias peteret Patris accola sedes;
Omnipotente tamen cura fulciret Ovile
Hocce suum, valido cæli munimine tutum,
Flaminis atque Sacri dotatum munere totum.

Sic fundata *Novi* primum aurea *Fœderis* ætas,
Aurea, doctrinæ Christi spectanda nitore,
Aurea, dira cavens animæ contagia labis,
Aurea, non stygiis fœdari passa lacunis,
Non mundi corrupta dolis, non perdita fastu,
Non impostorum vitiis eversa nocivis.
Et quamvis fremerent Reges, populique, Ducesque
Exosi veri studium, quos impius error
Fecerat hostiles, summoque ardore pararent,
Qua possent opera, ferro, flammaque, fameque
Tollere Christiadum nomen, ne sancta propago
Cresceret, ast subito prima succumberet herba;
Non valere tamen violentæ robora gentis,
Bacchantesque minis dextræ, rabiesque Potentum
Exiguum mactare gregem, caligine lucem
Subruere accensam: veluti sed in ignibus aurum
Spectatur; pariter sævo flagrante tumultu,
Lux Evangelii radios spargebat ad omnes
Terrarumque marisque plagas, surgebat ubivis
Lata seges *Domini*, numero crescente piorum.
Relligio puro sic longe purior auro,
Devote servata diu tot gemmula sordes
Inter, in unius venerandi Numinis omnes
Detinuit cultu, concordia pace fideles,
Affluxu variis e terræ finibus auctos,
Aevi per quatuor currentia secula, & usque
Ad *Constantini* felicia tempora *Magni*.
Quo regnante suum visa est conscendere culmen,
Terrarum Dominos inter pomoeria figens,

)(

Et

Et late diffusa potens Ecclesia Christi
Viribus, ut ferme totum percelleret orbem.
Adspicit intortis Domus hanc Plutonia sortem
Luminibus, florere bonos pacemque Regentum
Exceptam sinibus, cultam pietatis honore,
Sanctorum plaudente choro, cantante triumphum.
Impatiens iræ, stimulis agitatus iniquis,
Concilium ferale vocat Pater ipse silentium:
Innumera pestes Erebi, quas fœda sinistro
Nox genuit fato, iussæ glomerantur in unum,
Complentur piceo ferrata sedilia cætu,
Taliaque obscuro prorumpunt Ditis ab antro
Verborum portenta, sono terrentia cuncta:
Siccine tranquillo ducentur secula cursu?
Sic fortunatæ vivent sine crimine gentes?
Quæ nova suppressit nostros clementia mores?
Quo periit sceptri truculenta potentia nostri?
En, quævis sunt plena sacris, Concordia, Virtus,
Cumque Fide, Pietas communi laude coluntur!
Eja truces agitate faces, flammæque furoris
Ardentes aperite vias, erumpite, summa
Miscentes imis, subvertite sacra profanis,
Et rerum vexate fidem. Non plura loquutus;
Improba nam surgens tristi de sede Megara,
Quam penes insanæ mentis vaga nubila, pleno
Agmine cunctorum scelerum ringente ministrant,
Demandata sibi molimina dicta poposcit.
Protinus ex iussu Dominæ, promissa parantis,
Error & Impietas, gemina feritate potentes,
Juratas junxere manus; Acheronte relicto,
Invasere homines externo sole calentes:
Ille, animis tendens laqueos ignava ferebat
Otia, mox quicquid docti simul atque politi
Vel pulchri speciem facti vel ferret honesti
Sustulit, insulsoque dedit ludibria vulgo:
Hæc, cunctis inimica Sacris, ea polluit ausu

Horren-

Horrendo, cultumque Dei temeraria verum
Inventis sedare novis non destitit, usque
Donec adorandum Caput hoc, quo stante vigeat
Relligio, *Christum*, mundi dementia tandem
Sperneret, & Monstrum summa Babylonis in arce
Erigeret, cujus nutu penderet olympus,
Quod leges, quod jura daret, quo nulla tyrannis
Subiectos premeret scelerata saevius arte,
Cujus avaritiam, luxum, fastumque protervum
Ambitus haud mundi caperet spatiosus, & ipsis
Criminibus quamvis laxarent fræna metalla.

Hinc illæ lachrymæ falso de gurgite fusæ
Luctantis gemitus, lamentorumque precumque.
Hinc illi ardores, queis desolata Sionis
Filia, non isto cessabat tempore cæli
Occlusas pulsare fores, instare querelis
Illorum, stabili qui de fundamine recti
Non poterant penitus flecti, tacitique fovebant
Intemerata Dei cultus mysteria sancti,
Gliscebatque animis tectè scintilla salutis.

Insultus Satanæ tantos, tantosque malorum
Errorum tetra latices sub nocte fluentes,
Denique sollicito lustrantia fidera nisu,
Luctiferis concepta modis tot vota precantum,
Tot planctus, tot acerba genas fulcantibus ora
Fletibus, ambiguo trepidas tot pectore luctas,
Non tulit electi Dominus fundator Ovilis,
Sed proprias respexit oves, rabidisque luporum
Faucibus eripuit, tumidos frendentis Averni
Corripuit fluctus, nebulas disperfit opacas,
Solis Justitiæ radios Ecclesia rursus
Pressa quidem, sed non tenebris oppressa, recepit.

Namque ubi Cælituum resonarent classica cornu,
Publica vincentis canerentque celeusmata JESV,
Ut selecta *Ducis* sequeretur turba piorum
Signa sui, æternis solantia corda brabeis:

XX 2

Illico

Illico conferti pretioso munere Divi
Flaminis, atque animos forti (ne praelia vincant)
Præsidio instructi, Testes fideique probata
Surrexere Viri, variis in partibus orbis,
Vno sed veri studio, succesibus æquis,
Hostes consimili fundentes robore, quorum
Arma fuere Dei verbum, constantia, candor,
Vnica cura operis, *libertas Religionis*.
Surrexere Viri, totidem ceu lumina mundi,
Lustrantes veri iubaris splendoribus, orbam
Lucis progeniem, mundatam sanguinis *Agni*
Adpersu, & cælo monitam gaudere sereno.

Prodeat, ac felix hodie Germania testem
Tantum peragat solemnium iure bonorum.
Magnanimum recolat memori cum laude *Lutherum*,
Palladium fidei patriis qui primus in oris
Erexit, quatiens forti contraria dextra
Fulmina, quæ Latii veniebant sede Tyranni,
Qui reagens hominum fraudesque dolosque malorum
Arguit, atque sui proscripsit dedecus ævi,
Barbariem domuit, Scripturæ vincula solvit,
Præstigias fudit veteres, pietatis ad aras
Stravit iter, præcepta Dei veneranda deserto
Ore suos docuit, vitæque beata reclusit
Ostia, cælestis Paradisi Ianitor horti.
Utque sui partes impleret muneris omnes;
Falsa venenatæ voluit convitia lingvæ
Tollere, & incertis doctrinæ carbasa ventis
Impelli, ne quis vana ratione putaret,
Convellique simul vastis agitata procellis:
Proposuit fidei cynosuram, clarius in qua
Quolibet ac speculo credenda, colenda, tenenda,
Discipulis *Christi* veris, contenta, paterent.

Hæc illa est Celebris Confessio, cujus ad ortus
Sancti Evangelii codex consultus, & unus
Fons habitus, similis cui sit qui profluet amnis.

Hæc

*Hac illa est celebris Confessio, Vindelicorum
Augustæ, Augusto Carolo quæ tradita Quinto
Constitit, ante duo jam secula, nullius unquam
Judicio turpem iusto passura repulsam.*

*Hac illa est celebris Confessio, tertia cujus
Pace bona, plausuque sacro, nunc incipit ætas.*

*Festa dies oritur: Salve gratisfima! nam te
Jubila poscentem Pater Almus ab æthere misit.
Salve læta dies! nam tu charissima nobis
Dona refers, nullis æquanda nitoribus auri,
Aut gemmæ, aut quicquid pretiosi continet orbis.*

*Salve læta dies! nam tu pro vilibus istis
Æternas promittis opes, promittis & offers.
Festa dies oritur! citharis celebrate sonoris,
Ac hilares mulcete novis concentibus auras,
Muneris Heredes tanti, laudique vacantes
Numinis, artificii percurrere tympana tactu,
Aut svaves agitate fides; procul este profani
Curarum strepitus! laus, laus, & jubila cordis,
Lætitiæque sonent iterumque iterumque cupitæ.*

*Alme Pater! nostrum fons largitorque bonorum,
Auctor lætitiæ tantæ, Dux maxime rerum!
A Te principium nostri Tu gloria prima
Carminis, & modulo tenui ludentis avenæ,
In Te finis erit, Tu cæpti es meta laboris.
Te solum colimus Dominum pietate benignum,
Errorum tenebris, qui nos, cænoque tenaci
Inferni ereptos, celsa statione locasti,
Delitiisque Tuæ cumulans præsentia dextræ
Jubila, concessi statuis documenta favoris.
Fac rata Chære Pater! Cælo quæ vota Tuorum
Sunt hodie transmissa, bonam neu desere causam.
Te careat querulis Ecclesia Præsede tuta
Luctibus, exultans nitidum caput efferat ultra
Adversi fluctus pelagi, surgentis in altum.
Relligio puræ tandem iam reddita luci,*

Fulgore irradiet totum penetrabilis orbem.
Exsulet ex animis quorumlibet error iniquus,
Prisca superstitio, purgataque sacra frequentent
Una omnes, pacemque colant, & fœdera pangant.
Protege Cœlesti *Regnum* tutamine Nostrum.
Sisque *Pater Patris Patria, Pater optime, Regis,*
Ejus & Imperium serum protende per ævum,
Pacifico cujus sub fidere nulla sinistra
Ominis occurSAT facies, lætantur honestis
Virtutum studiis artes, rectumque fidesque
Pasibus incedunt paribus, pietasque pudorque;
Rerum summa: Sacris grata alcedonia currunt.

Ultima subjicimus votis jam vota: Perennes
Esse velit flores Divina potentia Sedis
Musarum, Wiadri placidis quæ confita ripis,
Clarorum rara gaudet virtute Virorum,
Nobilis & turba varia de Gente Juventæ,
Quæ modo læta suos applausus plausibus addit
Gratantum, *Wiadrus* jucundo murmure voces
Excipit, atque sonos cœlo transmittit ovantes.
Numinis adspiret festis benedictio sacris,
Instilletque animis studium pietatis, ut aucta
Cum pietate fides, præmuniat ægide forti,
Palladis ambrosia saturos ac nectare Gnatos.
Pax Urbis, Populique salus, & gloria nullis
Marcescant seclis, recolat pia júbila semper
Posteritas, celebranda novis ex ordine Fastis.

SACRIS